

Kazus 300

(P.Ś.-W.) Sextus oddał swego ulubionego osła na przechowanie Pomponiusowi. Pomimo wezwań Sextusa — Pomponius konia nie zwrócił. W kilka dni potem splonęły stajnie Pomponiusa, a wraz z nimi i przedmiotowy osioł. Sextus domaga się odszkodowania.

- *Oceń, czy słusznie?*

Kazus 301

(P.Ś.-W.) Sextus oddał swego ulubionego osła na przechowanie Pomponiusowi. Pomimo wezwań Sextusa — Pomponius osła nie zwrócił. W kilka dni potem w wielkim pożarze splonęły domy i stajnie Pomponiusa, Sextusa oraz wielu innych obywateli rzymskich. Oczywiście wraz ze stajniami Pomponiusa splonął także przedmiotowy osioł. Sextus domaga się odszkodowania.

- *Czy Julius może się skutecznie bronić?*

Kazus 302

(P.Ś.-W.) W 550 r. n.e. Publius i Titus solidarnie pożyczyci 100 sesterców na remont swej wspólnej lektyki. Pożyczki udzielił im bankier Marcus. Ustalono, że zwrot pożyczki nastąpi za rok. Zastrzeżono także odsetki, choć bez ustalonej stopy procentowej. Po upływie roku Publius i Titus nie zwrócili długu, choć Marcus ich do tego wezwał.

- *Od kogo i ile może się domagać Marcus?*

Kazus 303

(J.K.) Crassus był wierzycielem Juliusa. Zaplaćat on się jednak w bardzo skomplikowaną relację z pewnym dostojnikiem rzymskim, Marcusem, który potakomnił się bardzo na tę wierzitelność i bardzo sugestywnie poprosił Crassusa o przelanie jej na niego. Crassus okazał się tak zaleźny psychicznie od Marcusa, że dokonał cesji. Zadowolony Marcus natychmiast wysłał swojego posłańca do Juliusa, żeby zawi-

domić go o dokonanej czynności prawnej. W międzyczasie jednak Crassus przeszedł głęboką metamorfozę, w wyniku której stał się bardzo asertywny i postanowił zapobiec skutkom głupio zawartej cesji.

- *Czy będzie to możliwe?*
- *Oceń stan prawny.*

Kazus 304

(S.B.) W I w. n.e. Marcjalis przeniósł swą wierzitelność, jaką miał w stosunku do Pliniusza, na swojego kuzyna Dorusa. Podstawę przeniesienia przedmiotowej wierzitelności stanowił kontrakt *emptio-venditio*. Natomiast cena w powyższej umowie ustalona została poniżej połowy wartości sprzedanej wierzitelności.

- *Oceń stan prawny.*

Kazus 305

(P.Ś.-W.) Za panowania cesarza Anastazjusza Mucius miał wierzitelność o wartości 80 sesterców do Publiusza. Była ona zabezpieczona poręką Seiusa. Mucius sprzedał tę wierzitelność Titusowi, dokonując *delegatio nominis* za 40 sesterców. W chwili wymagalności długu okazało się, że Publius jest kompletnym bankrutem. Titus ma teraz żal do Muciusa i chce, aby ten zadośćuczynił temu niedopatzeniu. Jednocześnie żąda spłaty od Seiusa całej sumy wierzitelności.

- *Oceń słuszność pretensji zgłaszanych przez Titusa*

Kazus 306

(J.K.) W 80 r. n.e. Quintus pożyczycił stypulacyjnie od Muciusa sumę 2000 sesterców, którą zobowiązał się oddać po 12 miesiącach. Za dług ręczył *sponsor* Gaius. Na miesiąc przed terminem wymagalności wierzitelności Mucius musiał wyruszyć w podróż w interesach. Nie było mu jednak spieszno wracać do Rzymu, bo w drodze poznał piękną kobietę i zapragnął zwiędzić z nią trochę świata. Przy niej też zapomniał zupełnie o wszelkich sprawach życia doczesnego. Idylla trwała dalej,